

NHẬN DIỆN VÀ PHẢN BÁC CÁC LUẬN ĐIỀU SAI TRÁI, XUYÊN TẠC CỦA CÁC THỂ LỰC THÙ ĐỊCH, PHẢN ĐỘNG VỀ THÀNH TỰU BẢO ĐẢM QUYỀN CON NGƯỜI Ở VIỆT NAM

ĐOÀN TRƯỜNG THỤ*

Trong gần 4 thập niên đổi mới, Việt Nam đạt được nhiều thành tựu quan trọng trong bảo vệ quyền con người. Tuy vậy, các thể lực thù địch, phản động luôn tìm mọi cách xuyên tạc thành tựu bảo đảm quyền con người ở Việt Nam, hòng chống phá sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc của Đảng, Nhà nước và nhân dân ta. Do đó, việc nhận diện, phản bác các luận điệu sai trái, xuyên tạc của các thể lực thù địch, phản động là nhiệm vụ có ý nghĩa quan trọng, góp phần bảo đảm ổn định và sự phát triển bền vững của đất nước.

QUYỀN của con người với tư cách là hiện thân của tự do⁽¹⁾, là thành quả phát triển lâu dài của lịch sử, “phản ánh quá trình nhân loại đấu tranh tự giải phóng mình khỏi tình trạng nô dịch, bóc lột và phụ thuộc, vươn tới cuộc sống xứng đáng với danh dự và phẩm giá con người”⁽²⁾. Tuy nhiên, quyền con người cũng là vấn đề mà các thể lực thù địch, phản động thường xuyên lợi dụng, xuyên tạc, hòng gây mất ổn định chính trị, trật tự, an toàn xã hội, mưu toan xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa mà Đảng, Nhà nước và nhân dân Việt Nam lựa chọn và xây dựng. Nhằm thực hiện âm mưu này, chúng không ngừng tìm cách phủ nhận những thành tựu về bảo đảm quyền con người mà Việt Nam đã đạt được trong nhiều năm qua; do đó, việc nhận diện, đấu tranh và làm thất bại mọi âm mưu, thủ đoạn chống phá, các luận điệu sai trái, xuyên tạc của các thể lực thù địch, phản động về thành tựu bảo đảm quyền con

người ở Việt Nam là nhiệm vụ có ý nghĩa quan trọng, đòi hỏi cả hệ thống chính trị và toàn dân cần đề cao tinh thần cảnh giác cách mạng, phát huy trách nhiệm và quyết tâm chính trị, với tầm nhìn toàn diện, đồng bộ và giải pháp khoa học, thiết thực.

Bản chất của quyền con người

Thứ nhất, quyền con người là giá trị chung của nhân loại, là mục tiêu hướng tới của mọi xã hội dân chủ và văn minh. Quyền con người là phạm trù tổng hợp, phức tạp, nên có nhiều quan niệm khác nhau, tuy nhiên quyền con người không trừu tượng, mà luôn gắn với cuộc đấu tranh chống áp bức, bóc

* TS, Tạp chí Cộng sản

(1) C. Mác và Ph. Ăng-ghen: *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 1995, t. 1, tr. 183

(2) Đoàn Trường Thụ: *Quyền con người trong tiến bộ xã hội*, Nxb. Lý luận chính trị, Hà Nội, 2018, tr. 106

lột và “phụ thuộc vào bản chất của phương thức sản xuất và bản chất chính trị - xã hội với quan hệ sản xuất thống trị quy định nên chế độ chính trị - xã hội ấy”⁽³⁾, “Quyền con người là những bảo đảm pháp lý phổ quát nhằm bảo vệ các cá nhân và các nhóm chống lại những hành động và sự lãng quên làm tổn hại đến các quyền tự do cơ bản và phẩm giá con người”⁽⁴⁾...

Tư tưởng quyền con người xuất hiện từ chế độ thị tộc, nhưng phải đến thời kỳ cận đại mới được thảo luận sôi nổi và được đề cập như một học thuyết thực sự. Vì vậy, quyền con người thường bị lợi dụng nhằm gây hiểu lầm rằng, nó là thành tựu của riêng văn minh phương Tây. Cùng với sự ra đời của Liên hợp quốc năm 1945, những văn kiện quốc tế về quyền con người cũng được xây dựng và phát triển (Tuyên ngôn quốc tế về quyền con người năm 1948, Công ước về các quyền chính trị của phụ nữ năm 1952, Công ước về xóa bỏ mọi hình thức phân biệt đối xử về chủng tộc năm 1965, Công ước về các quyền dân sự, chính trị (ICCPR) năm 1966, Công ước về các quyền kinh tế, xã hội, văn hóa (ICESCR) năm 1966...), quyền con người được khẳng định là những giá trị bẩm sinh, vốn có của mỗi cá nhân, được ghi nhận và bảo vệ bởi pháp luật quốc gia và quốc tế; là những giá trị, ngôn ngữ và tiêu chuẩn chung của nhân loại. Thực tế, quyền con người trước khi chuyển hóa vào hiện thực trong cuộc sống, “phải trở thành quan niệm của chính con người, nghĩa là được con người coi là cái thiết yếu, cái cần phải như vậy - cần cho sự tồn tại”⁽⁵⁾.

Ở Việt Nam, Đảng ta luôn coi quyền con người là thành quả của cuộc đấu tranh lâu dài qua các thời đại của nhân dân lao động và các dân tộc bị áp bức trên thế giới và cũng là thành quả của cuộc đấu tranh của loài người làm chủ thiên nhiên; qua đó, quyền con người trở thành giá trị chung của nhân loại. Việc chỉ rõ nguồn gốc quyền con người là cơ sở bác bỏ những luận điệu sai trái, xuyên tạc,

coi quyền con người như một phát kiến, sản phẩm của riêng giai cấp tư sản và chủ nghĩa tư bản phương Tây; góp phần quan trọng trong đấu tranh chống các quan điểm cực đoan, phiến diện của các lực lượng thù địch, phản động luôn sử dụng thủ đoạn áp đặt cái gọi là “chuẩn mực” quyền con người tư sản vào các nước không “cùng quỹ đạo” hòng xóa bỏ chế độ chính trị ở những quốc gia này.

Thứ hai, quyền con người luôn gắn liền với quyền dân tộc tự quyết và chủ quyền quốc gia, gắn bó mật thiết trong toàn bộ quá trình phát triển của lịch sử. Muốn có quyền con người, phải thực sự có chủ quyền quốc gia. Khi chủ quyền của một quốc gia, dân tộc bị xâm phạm, chà đạp thì không thể tồn tại các “quyền sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc” của nhân dân. Ở cấp độ quốc tế, quyền dân tộc tự quyết được khẳng định trong Hiến chương Liên hợp quốc⁽⁶⁾ và được nhấn mạnh trong các văn kiện quốc tế, rằng: “Tất cả các dân tộc đều có quyền tự quyết... Khước từ quyền dân tộc tự quyết là sự vi phạm quyền con người”⁽⁷⁾. Vì vậy, không một quốc gia, không một tổ chức nào được phép tự coi mình là đại diện cho quyền con người toàn nhân loại, sử dụng cái gọi là

(3) Đoàn Trường Thọ: *Quyền con người trong tiến bộ xã hội*, Sđd, tr. 57

(4) United Nations (OHCHR): *Frequently asked questions on a human rights-based approach to development cooperation* (Tạm dịch: Một số câu hỏi thường gặp về cách tiếp cận hợp tác phát triển dựa trên quyền con người), New York and Geneva, 2006, tr. 1

(5) Crane Brinton, John B. Christopher và Robert L. Wolff: *Văn minh phương Tây*, Nxb. Văn hóa - Thông tin, Hà Nội, 1998, tr. 41

(6) Nguyên văn khoản 2, Điều 1: “Mục đích của Liên hợp quốc là: Phát triển mối quan hệ hữu nghị giữa các dân tộc trên cơ sở tôn trọng nguyên tắc bình đẳng và tự quyết của các dân tộc và áp dụng những biện pháp phù hợp khác để củng cố hòa bình thế giới”

(7) *Hội nghị quyền con người thế giới ở Viên (Áo)*, năm 1993. Xem: Viện Nghiên cứu quyền con người: *Các văn kiện quốc tế cơ bản về quyền con người*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2002, tr. 43

“nhân quyền cao hơn chủ quyền” hay “nhân quyền không biên giới” nhằm can thiệp vào công việc nội bộ các quốc gia có chủ quyền, bởi đó là hành động vi phạm nghiêm trọng quyền con người.

Đối với Việt Nam, thực tiễn lịch sử cho thấy, khi mất chủ quyền thì người dân không có tự do, dẫn đến các quyền con người bị chà đạp, “Thân phận người An Nam chỉ là thân phận người nông nô”⁽⁸⁾. Do đó, để giành quyền tự do của mỗi cá nhân thì trước hết phải giành quyền tự do cho cả dân tộc. Độc lập dân tộc, chủ quyền quốc gia là nền tảng, là điều kiện quan trọng để thực hiện quyền con người. Chỉ đến khi Cách mạng Tháng Tám năm 1945 thành công, Nhà nước Dân chủ Cộng hòa ra đời, địa vị của người dân Việt Nam mới được thay đổi từ nô lệ trở thành chủ nhân của một quốc gia độc lập, các quyền công dân của người Việt Nam lần đầu tiên được quy định trong Hiến pháp năm 1946. Gần 40 năm thực hiện đường lối đổi mới, hiện nay Việt Nam đang từng bước thực hiện mục tiêu “Dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh” - đây chính là biểu hiện cao nhất và cụ thể nhất của quyền con người Việt Nam, của sự khẳng định chủ quyền quốc gia, dân tộc.

Thứ ba, quyền con người là giá trị phổ quát và mang tính tất yếu, song phải được ghi nhận và bảo vệ bằng pháp luật. Quyền con người dù được thừa nhận, song lại không mặc định được áp dụng trực tiếp trong xã hội, chỉ khi mang tính pháp lý, các quyền ấy mới chuyển thành những quyền con người mang đầy đủ giá trị hiện thực, và pháp luật chính là phương tiện để thực hiện quá trình chuyển hoá đó. Trên phạm vi thế giới, việc pháp điển hóa các quyền ấy thành các tiêu chuẩn pháp lý quốc tế về quyền con người diễn ra một cách có hệ thống kể từ khi Liên hợp quốc ra đời. Theo đó, quyền con người đã trở thành một hệ thống tiêu chuẩn pháp luật quốc tế, và việc tôn trọng, bảo vệ các quyền con người là thước đo về trình độ văn minh của các nước

và các dân tộc trên thế giới. Trong phạm vi quốc gia, việc bảo vệ quyền con người thể hiện ở việc ghi nhận các quyền trong pháp luật cùng với các thành quả phát triển kinh tế và tiến bộ xã hội, qua đó, cũng là cách để một quốc gia tuyên bố với thế giới về hiện thực quyền con người của mình. Vì thế, không thể có cái gọi là “nhân quyền không biên giới”, nhân danh quyền con người để thực hiện các hành động bất hợp pháp, như xâm phạm chủ quyền và can thiệp vào công việc nội bộ của các nước.

Tại Việt Nam, từ khi Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời và Nhà nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa được thành lập cho đến nay, cả hệ thống chính trị Việt Nam luôn nỗ lực bảo đảm quyền con người. Cùng với sự phát triển của đất nước, những tiêu chuẩn về quyền con người càng được củng cố. Trên cơ sở này, Việt Nam không ngừng hoàn thiện hệ thống pháp luật về quyền con người, tham gia các điều ước quốc tế, phát triển kinh tế, bảo đảm công bằng nhằm thực hiện tiến bộ xã hội, mang lại những thành tựu quan trọng, được cộng đồng quốc tế ghi nhận và đánh giá cao.

Thứ tư, quyền không tách rời nghĩa vụ và trách nhiệm cá nhân. Sự thống nhất giữa quyền và nghĩa vụ được hiểu rằng, các quyền của con người chỉ ra những nghĩa vụ của xã hội nhằm thỏa mãn nhu cầu của mỗi cá nhân, đồng thời mỗi cá nhân phải tôn trọng và thực thi nghĩa vụ, trách nhiệm của mình với xã hội và cộng đồng. “Không có quyền lợi nào mà không có nghĩa vụ, không có nghĩa vụ nào mà không có quyền lợi”⁽⁹⁾. “Ai cũng có nghĩa vụ đối với cộng đồng trong đó nhân cách của mình có thể được phát triển một cách tự do và đầy đủ”⁽¹⁰⁾... Điều này có nghĩa, mỗi cá nhân trong khi được

(8) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2011, t. 1, tr. 461

(9) C. Mác và Ph. Ăng-ghe-n: *Toàn tập*, *Sđd*, t. 16, tr. 25

(10) Khoản 1 Điều 29 *Tuyên ngôn quốc tế về quyền con người năm 1948*

hưởng thụ các quyền cần tôn trọng tự do của người khác và tôn trọng lợi ích của cộng đồng, cũng như vậy, “Nhà nước trong các chức năng của mình, vừa phải tôn trọng, bảo đảm quyền con người, quyền công dân, vừa phải bảo đảm trật tự, an toàn xã hội cũng như lợi ích chung của cả cộng đồng”⁽¹¹⁾. Mọi thành viên của xã hội đều có quyền và nghĩa vụ phải tôn trọng các quyền và tự do của người khác. Do đó, tuyệt đối hóa quyền con người một cách máy móc mà không thấy nghĩa vụ cá nhân với cộng đồng và với xã hội là sai lầm.

Quan điểm quyền không tách rời nghĩa vụ và trách nhiệm cá nhân cũng được Đảng ta khẳng định: “Quyền dân chủ, tự do của mỗi cá nhân không tách rời nghĩa vụ và trách nhiệm công dân”⁽¹²⁾. Năm 2005, Sách trắng “Thành tựu bảo vệ và phát triển quyền con người ở Việt Nam” cũng khẳng định: “... các quyền và tự do của mỗi cá nhân chỉ có thể được bảo đảm và phát huy trên cơ sở tôn trọng quyền và lợi ích chung của dân tộc và cộng đồng”⁽¹³⁾. Đây chính là cơ sở quan trọng để chúng ta bác bỏ mọi luận điệu xuyên tạc, vu cáo Đảng, Nhà nước Việt Nam vi phạm quyền con người.

Sự lợi dụng, xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động về thành tựu bảo đảm quyền con người ở Việt Nam

Nhìn chung, các thế lực thù địch, phản động, phản từ cơ hội chính trị lợi dụng, xuyên tạc quyền con người, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc ở Việt Nam, hiện nay chủ yếu bao gồm: những người theo đường lối chính trị trái ngược với giá trị của chủ nghĩa xã hội; những người cơ hội chủ nghĩa, suy thoái về tư tưởng, chính trị tại Việt Nam; các nhóm, hội, tổ chức phản động người Việt Nam ở nước ngoài; một số tổ chức phi chính phủ “khoác áo quyền con người”,... Những chiêu trò xuyên tạc của chúng thường được biểu hiện như sau:

Thứ nhất, cố xúi cho những giá trị quyền con người phương Tây, nhân danh cái gọi

là “quyền con người phổ quát”, coi phương Tây là trung tâm, chỉ phối quyền con người toàn thế giới, đồng thời các thế lực thù địch, phản động ra sức tuyên truyền, cổ vũ cho luận điệu “nhân quyền cao hơn chủ quyền”, “lợi ích cá nhân cao hơn lợi ích cộng đồng, quốc gia”. Chúng cũng tìm cách khoét sâu những hạn chế, yếu kém trong công tác quản lý xã hội, những sơ hở, thiếu sót trong thực hiện chính sách, pháp luật về bình đẳng và công bằng xã hội nhằm cường điệu hóa các giá trị tư sản, coi quyền con người là sản phẩm của riêng giai cấp tư sản và chủ nghĩa tư bản phương Tây. Chúng lợi dụng những vụ việc phức tạp nảy sinh trong việc giải quyết các vấn đề dân tộc, tôn giáo hòng thổi phồng, bóp méo tình hình thực tế để xuyên tạc chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước, vu cáo Nhà nước ta vi phạm dân chủ, quyền con người, đàn áp dân tộc, tôn giáo nhằm kích động các hoạt động chống phá Nhà nước Việt Nam, tạo có mở đường để bên ngoài can thiệp; phê phán, xuyên tạc rằng Nhà nước Việt Nam ngăn cản tự do ngôn luận, tự do bày tỏ chính kiến, tự do hội họp⁽¹⁴⁾. Bên cạnh đó, chúng còn triệt để khai thác các vấn đề nhạy cảm, phức tạp, như tham nhũng, khiếu kiện, tội phạm, tệ nạn xã hội, tình hình dịch bệnh COVID-19,

(11) Nguyễn Linh Giang (Chủ biên): *Cơ sở lý luận và thực tiễn về hạn chế quyền con người ở Việt Nam hiện nay*, Nxb. Khoa học xã hội, Hà Nội, 2022, tr. 29

(12) Chỉ thị số 12-CT/TW, ngày 12-7-1992, của Ban Bí thư (Khóa VII), “Về vấn đề quyền con người và quan điểm, chủ trương của Đảng ta”

(13) Bộ Ngoại giao: *Sách trắng: Thành tựu bảo vệ và phát triển quyền con người ở Việt Nam*, Hà Nội, 2005, tr. 5

(14) Xem: Tường Duy Kiên: “Đấu tranh chống các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam hiện nay”, *Tạp chí Cộng sản điện tử*, ngày 23-12-2021, https://tapchicongsan.org.vn/web/guest/media-story/-/asset_publisher/V8hhp4dK31Gf/content/dau-tranh-chong-cac-luan-dieu-xuyen-tac-phu-nhan-thanh-qua-ve-dan-chu-nhan-quyen-o-viet-nam-hien-nay

việc bắt, xử lý các đối tượng chống phá Nhà nước Việt Nam,... hồng vu khống Việt Nam vi phạm quyền con người.

Thứ hai, dựa trên thủ đoạn tuyệt đối hóa các quyền tự do cá nhân và coi đây là thước đo về dân chủ, quyền con người của một quốc gia, các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị tự cho mình quyền “can thiệp nhân đạo”, áp đặt những “chuẩn mực” quyền con người, nhân danh “tinh thần thời đại” và “giá trị phổ biến” đối với Việt Nam; tìm cách gán “điều kiện”, “tiêu chuẩn” phi pháp về quyền con người trên nhiều lĩnh vực, như quan hệ ngoại giao, hợp tác kinh tế, thương mại, an ninh, quốc phòng, văn hóa, giáo dục,... hồng gây sức ép yêu cầu Việt Nam cải cách thể chế kinh tế, chính trị, pháp lý theo cái gọi là chuẩn mực, giá trị dân chủ, quyền con người kiểu phương Tây⁽¹⁵⁾. Các thế lực bên ngoài còn thông qua các tổ chức phi chính phủ nước ngoài triển khai các dự án hỗ trợ cải cách tư pháp để tìm cách can thiệp vào quá trình xây dựng, sửa đổi pháp luật Việt Nam và gây sức ép đòi mở rộng các quyền và tự do cơ bản của công dân theo tiêu chí của họ, tạo hành lang cho các tổ chức và phần tử chống đối trong nước hoạt động.

Thứ ba, các thế lực thù địch tìm cách tài trợ, hậu thuẫn về vật chất lẫn tinh thần cho các phần tử, tổ chức chống Đảng, Nhà nước Việt Nam với chiêu bài “bảo vệ quyền con người” ở cả trong và ngoài nước, hình thành lực lượng, tổ chức chính trị đối lập với Đảng và Nhà nước Việt Nam; phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng trong tiến trình phát triển của lịch sử dân tộc; từng bước làm mất lòng tin của cán bộ, đảng viên và nhân dân vào sự lãnh đạo của Đảng⁽¹⁶⁾. Ở bên trong, chúng tìm cách móc nối các phần tử bất mãn; mua chuộc, ép buộc những người nhẹ dạ tham gia để làm bình phong, lá chắn; tập hợp những đối tượng cơ hội chính trị, thoái hóa, biến chất, cái gọi là những “nhà dân chủ” tự xưng, để hình thành các tổ chức dưới danh nghĩa

quyền con người, như “Nhóm tuổi trẻ yêu nước”, “Nhóm công dân tự do”, “Hội phụ nữ nhân quyền”,... Ở bên ngoài, các tổ chức phản động lưu vong ra sức thúc đẩy các hoạt động phi pháp, như kích động, chống đối, vận động các tổ chức quốc tế trao cái gọi là “giải thưởng nhân quyền” cho các đối tượng vi phạm pháp luật bị bắt ở trong nước... nhằm làm cho các đối tượng trong nước hoạt động quyết liệt hơn. Các thế lực thù địch thực hiện chiến lược “trong đánh ra, ngoài tiến công vào” để lôi kéo lực lượng, tạo dựng “ngọn cờ” và thành lập các tổ chức chính trị phản động, chống phá Đảng và Nhà nước, thường được che giấu tính vi dưới danh nghĩa “cứu tinh ngoại quốc”, “bảo vệ dân chủ” và “đấu tranh vì nhân quyền”... Tuy nhiên, thực chất là gây rối, phá hoại, tạo mâu thuẫn trong nội bộ và can thiệp vào Việt Nam.

Thứ tư, xâm nhập, kích động, tuyên truyền hồng thúc đẩy quá trình “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ nước ta sang tư tưởng quyền con người tư sản là cách thức các thế lực thù địch, phản động ưu tiên nhằm làm “chệch hướng” nền tảng tư tưởng của Đảng ngay từ trong nội bộ. Chúng xác định rằng, lực lượng bên ngoài là tác nhân quan trọng; lực lượng “ngầm” bên trong nội bộ Đảng, Nhà nước Việt Nam đóng vai trò quyết định, nòng cốt, chúng “móc nối và tìm cách mua chuộc bằng tiền, hiện vật có giá trị để làm thay đổi tư tưởng, dẫn đến “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong một số cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ cấp chiến lược và cơ quan trọng yếu nhằm thay đổi đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước theo hướng phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, làm chệch hướng XHCN trong bảo đảm dân chủ, nhân quyền và quá

(15), (16) Xem: Nguyễn Sơn: “Nhận diện thủ đoạn lợi dụng vấn đề nhân quyền chống Việt Nam”, *Báo điện tử Đảng Cộng sản Việt Nam*, ngày 22-9-2021, <https://dangcongsan.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/nhan-dien-thu-doan-loi-dung-van-de-nhan-quyen-chong-viet-nam-591595.html>

trình đổi mới đất nước nói chung”⁽¹⁷⁾. Bên cạnh đó, chúng cũng ráo riết lợi dụng những sơ hở, thiếu sót của Đảng, Nhà nước ta trong quá trình chống tham nhũng, tiêu cực hòng kích động, gây chia rẽ, tạo nghi ngờ trong các tầng lớp nhân dân; gây mâu thuẫn trong nội bộ Đảng, Nhà nước. Nhằm can thiệp sâu hơn vào nội bộ Việt Nam, chúng thành lập một số nhóm tư vấn ở nước ngoài, qua đó đề tác động và thúc đẩy Việt Nam cải cách quyền con người theo hướng “tự diễn biến”, “tự chuyên hóa” trong nội bộ Đảng và Nhà nước. Ngoài ra, các thế lực thù địch tích cực lôi kéo, thu hút và tiếp cận các bộ, ngành, viện nghiên cứu để móc nối và tác động vào nội bộ Việt Nam, mưu toan hòng “chuyên hóa” một số chuyên gia đầu ngành và nhà khoa học thông qua con đường “tự diễn biến” và “tự chuyên hóa” để đưa cái gọi là các giá trị quyền con người phương Tây vào Việt Nam. Chúng sử dụng nhiều hình thức trá hình, như con đường “ngoại giao thân thiện”, “hỗ trợ nhân đạo”,... để đưa người vào Việt Nam với các danh nghĩa khác nhau, với mục đích tìm hiểu tình hình, thu thập thông tin, móc nối và lôi kéo các lực lượng “ngầm” gây rối ở một số địa phương, phản ánh bóp méo sự thật, gây hoang mang, nghi ngờ và gây mâu thuẫn dân tộc, tạo điều kiện thúc đẩy “tự diễn biến” và “tự chuyên hóa” hòng can thiệp vào nội bộ của Việt Nam.

Đấu tranh với âm mưu, thủ đoạn lợi dụng quyền con người để chống phá Việt Nam

Nhằm góp phần nâng cao hiệu quả công tác bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác âm mưu, thủ đoạn lợi dụng quyền con người của các thế lực thù địch, phản động, cần tập trung thực hiện một số nhiệm vụ sau:

Một là, tuyên truyền, giáo dục, nâng cao nhận thức cho đội ngũ cán bộ, đảng viên và các tầng lớp nhân dân. Nhằm bảo vệ và thúc đẩy quyền con người hiệu quả trên thực tế,

điều kiện đầu tiên là cán bộ, đảng viên và nhân dân phải nắm vững chủ trương, quan điểm của Đảng và Nhà nước về quyền con người. Cần tạo sự chuyển biến trong nhận thức về quyền con người qua các kênh tuyên truyền và giáo dục, qua đó, những âm mưu, thủ đoạn và hoạt động lợi dụng, xuyên tạc của các thế lực thù địch về thành tựu bảo đảm quyền con người, xâm phạm đến quyền con người, đến lợi ích của nhân dân Việt Nam để được nhận diện và có căn cứ để đấu tranh, phản bác hiệu quả. Thông qua công tác tuyên truyền, giáo dục, không ngừng củng cố nhận thức chính trị cho đội ngũ cán bộ, đảng viên và nhân dân, tự giác, tích cực tham gia phòng ngừa, đấu tranh, giữ vững “thế trận lòng dân”, có khả năng nhận diện và “tự miễn dịch” trước các thông tin xấu, độc. Tăng cường và nâng cao hiệu quả phong trào toàn dân tham gia bảo vệ an ninh Tổ quốc, thực hiện mỗi cán bộ, đảng viên một là chiến sĩ trên mặt trận bảo vệ nền tảng tư tưởng; thực hành phát huy dân chủ và quyền con người.

Hai là, đẩy mạnh phát triển kinh tế, xã hội, xóa đói, giảm nghèo, coi trọng và thúc đẩy các quyền con người, coi con người là mục tiêu và động lực của mọi chính sách phát triển kinh tế - xã hội, “đưa lực lượng sản xuất phát triển ngày càng nhanh chóng và tiến lên hiện đại là yêu cầu cơ bản và cấp bách để thực hiện có hiệu quả chiến lược con người”⁽¹⁸⁾. Làm cho nhân dân có cuộc sống ấm no, hạnh phúc là một trong những minh chứng sinh động, thuyết phục nhất để bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, bác bỏ những luận điệu xuyên tạc, vô căn cứ của các thế lực thù địch về thành tựu bảo đảm quyền con người ở Việt Nam. Tiếp tục đẩy mạnh thực

(17) Tường Duy Kiên: “Đấu tranh chống các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận thành quả về dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam hiện nay”, *Tlđđ*

(18) Đoàn Trường Thọ: *Quyền con người trong tiến bộ xã hội*, *Sđđ*, tr. 183

hiện các chương trình kinh tế - xã hội nhằm hiện thực hóa mục tiêu tăng trưởng kinh tế, bảo đảm ngày càng tốt hơn đời sống vật chất và tinh thần của người dân. Đồng thời, thực hiện tốt chính sách an sinh xã hội, chính sách đối với người có công với cách mạng; quan tâm đào tạo nghề và giải quyết việc làm cho người lao động vùng đồng bào dân tộc thiểu số. Các chính sách cần chú trọng đúng mức đến các quan điểm và nguyện vọng của các nhóm xã hội⁽¹⁹⁾.

Ba là, tiếp tục hoàn thiện chính sách xã hội, pháp luật về quyền con người, trong đó, con người là trung tâm, là chủ thể, là động lực và là mục tiêu của sự phát triển và tiến bộ xã hội. Mọi chủ trương, chính sách phải thực sự xuất phát từ cuộc sống, phù hợp với nguyện vọng, quyền và lợi ích chính đáng của người dân, phấn đấu vì hạnh phúc, ấm no của nhân dân. Tiếp tục củng cố hệ thống các quyền con người, quyền công dân đã được hiến định, để mọi người dân đều được hưởng thụ các thành quả phát triển kinh tế, xã hội của đất nước một cách công bằng thông qua việc được tiếp cận các cơ hội bình đẳng và phù hợp, bảo đảm sự tương thích với các nguyên tắc, tiêu chuẩn pháp luật quốc tế về quyền con người. Việc hoàn thiện pháp luật đó cũng là kiến tạo cơ sở pháp lý và chính trị cho mọi hoạt động khác vì sự phát triển của con người Việt Nam. Bên cạnh đó, Nhà nước cần hoàn thiện cơ chế pháp lý thực hiện, giám sát thực hiện và xử lý các vi phạm quyền con người để bảo đảm tất cả quyền con người đều được tôn trọng, bảo đảm trong thực tế.

Bốn là, mở rộng quan hệ quốc tế trong nghiên cứu và thực thi quyền con người. Việc bảo vệ quyền con người ở các quốc gia được coi như một điều kiện quan trọng trong quá trình hợp tác quốc tế hiện nay. Do đó, trong nhận thức và giải quyết vấn đề quyền con người, cần quán triệt nguyên tắc thông nhất tính phổ biến và tính đặc thù của quyền con người khi xem xét những vấn đề thực tiễn về quyền con người.

Việc thực hiện dân chủ và quyền con người còn tùy thuộc vào nhiều điều kiện, trước hết là trình độ phát triển kinh tế và điều kiện cụ thể của mỗi nước, mỗi dân tộc trên tất cả các phương diện của đời sống. Các nước có chế độ chính trị khác nhau, trình độ phát triển khác nhau, không thể lấy quan niệm, thực tiễn của nước này, của dân tộc này về dân chủ và quyền con người áp đặt cho dân tộc khác, nước khác. Do đó, xây dựng và thúc đẩy đối thoại trên lĩnh vực dân chủ, quyền con người có ý nghĩa tích cực, góp phần nâng cao sự hiểu biết lẫn nhau, từng bước thu hẹp bất đồng với các đối tác quốc tế trong vấn đề quyền con người. Qua đối thoại cũng nhằm bác bỏ những thông tin sai lệch, luận điệu xuyên tạc, bịa đặt của các nhóm, cá nhân cực đoan trong và ngoài nước về tình hình quyền con người ở Việt Nam. Bên cạnh việc thực hiện cơ chế đối thoại chính thức với các nước, cần chủ động và tích cực đăng cai tổ chức các hội thảo quốc tế để các nhà chính trị và các nhà khoa học tham dự và thảo luận về các vấn đề liên quan đến quyền con người.

“Nước ta là nước dân chủ, bao nhiêu lợi ích là vì dân. Bao nhiêu quyền hạn đều của dân”⁽²⁰⁾, tôn trọng và bảo đảm quyền con người là quan điểm nhất quán và xuyên suốt của Đảng và Nhà nước ta. Quyền con người luôn là quyền cơ bản và quan trọng nhất, thể hiện bản chất tốt đẹp của chế độ xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Do đó, nhận diện, vạch trần và kiên quyết đấu tranh phản bác các luận điệu sai trái, thù địch về thành tựu bảo đảm quyền con người có ý nghĩa quan trọng, góp phần bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, bảo đảm ổn định và sự phát triển bền vững của Việt Nam hiện nay. □

(19) Xem: Đoàn Trường Thụy: *Think tanks trong đời sống chính trị Hoa Kỳ, Trung Quốc, Nhật Bản và những gợi ý đối với Việt Nam*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2021, tr. 247

(20) Hồ Chí Minh: *Toàn tập, Sdd*, t. 6, tr. 232